

[Ellemann-Jensen]

Anden division er de NATO-lande, der står uden for EU i hvert fald endnu, f.eks. Norge og Island, som er associerede medlemmer af Vestunionen.

Tredje division er de øst- og centraleuropæiske lande og de baltiske lande, som nu har opnået associeret partnerskab i Vestunionen.

I fjerde division kommer så de to lande, der har valgt observatørrollen, nemlig Irland og Danmark, der kan sidde og se på. Det er der ikke andre end os selv, der kan lave om på, og det kræver selvfølgelig en folkeafstemning.

På de andre områder, hvor vi selv har valgt at holde os udenfor, betyder det jo, at vi ikke vil være med i forpligtende samarbejde om indsats mod kriminalitet og narkotika, at vi ikke vil være med i forpligtende samarbejde om asylspørgsmål. På alle de områder, som er stadig mere brændende i Europa, som det udvikler sig i dag, har vi sat os udenfor.

Så kom ikke med de formalistiske betragtninger, hr. udenrigsminister. Jeg håber virkelig, at det, statsministeren lagde op til, var, at man ville begynde at tænke åbent om de ting, se på verden, som den ser ud, og ikke som SF og Socialdemokratiet en mørk aften for 2 år siden besluttede sig til, at den burde se ud.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg synes, hr. Ellemann-Jensens opdeling i kategorier er lidt komisk og har meget lidt med den europæiske virkelighed at gøre. Men det har jeg jo givet udtryk for, og det skal jeg ikke bore mere i.

Jeg vil kun sige vedrørende asylsamarbejde, samarbejde vedrørende bekæmpelsen af narkotika og andet, at dér er den danske regering da absolut tilhænger af et forpligtende samarbejde. Det, der står i det nationale kompromis, det, der står i Edinburgh-Aftalen, er jo ikke, at vi er imod et forpligtende samarbejde. Det, der står, er, at vi ønsker, at det skal foregå på et mellemstatsligt grundlag; og det er vi i øvrigt ikke alene om.

Men jeg gik egentlig herop for at gøre opmærksom på en enkelt ting – en detalje måske – nemlig for at gøre opmærksom på over for den danske befolkning og over for salen her, at det jo var hr. Ellemann-Jensen selv, der accepterede det nationale kompromis. Det var hr. Ellemann-Jensen selv, der med det nationale kompromis i hånden rejste til Edinburgh og

sammen med daværende statsminister Poul Schlüter dygtigt forhandlede disse danske særlige forbehold, undtagelser, ind i traktatgrundlaget. Og det mener jeg vi var tilfredse med – det var jeg – og det var det, der skabte basis for et ja ved folkeafstemningen. Det var hr. Ellemann-Jensens egne forbehold, der blev indarbejdet.

Disse særlige forbehold, dette særlige grundlag for Danmark, var så grundlaget for vores folkeafstemning 18. maj, og de har nu været gældende i EU-samarbejdet siden den 1. november 1993.

Jeg synes aldrig, jeg har set en sådan flugt fra egne handlinger, som jeg ser her. Det er, som om hr. Ellemann-Jensen fortrænger, ikke vil indse, at det var hans forhandling, der bragte disse forbehold ind og skabte et særligt dansk grundlag.

Jeg har den opfattelse, at det ikke ville være fair over for den danske befolkning – ganske uanset hvilke synspunkter man i øvrigt måtte have – nu, på dette tidspunkt et år og en uge efter, at man tog stilling den 18. maj sidste år, at kuldkaste det grundlag. Det ville for alvor skabe en troværdighedskløft.

Derfor er jeg glad for og tilfreds med statsministerens klare udtalelse om, at der bliver ingen folkeafstemning i Danmark på denne side af regeringskonferencen i 1996. Og det bliver der ikke under nogen omstændigheder, sådan som Folketinget er sammensat, for der er kun ét parti, der ønsker det, og det er partiet Venstre.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Med de ord, som udenrigsministeren her har knyttet til diskussionen, tror jeg, at sagen er sat på plads, og forhåbentlig også det behov, SF's formand havde for at få en yderligere garanti fra mig. Det skulle være sat på plads, og jeg håber, SF kan kvittere for det lidt senere i debatten.

Jeg tog ordet for at svare på hr. Holger K. Nielsens tidligere spørgsmål, nemlig spørgsmålet vedrørende arbejdsløsheden. Jeg er 100 pct. enig med SF's formand i, at den arbejdsløshed, vi har i dag, og den arbejdsløshed, vi vil have hen over året 1994, og den, vi vil have ved det nye års begyndelse i 1995, er uacceptabel. Men forskellen på den tidligere regering